SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 130. V Ljubljani, v torek 9. junija 1896. **Letnik XXIV.**

Avstrijski socijalni demokratje in vera.

II.

V zadnjem članku smo podali besedilo avstrijskega socijalno-demokratičnega načrta gledé na religijo in smo mu pridejali nekaj opazk. Da so bile naše opazke opravičene, hočemo dokazati iz besedij, katere so se govorile pri posvetovanju omenjenega načrta.

V Hainfeldu je poročal o šoli in cerkvi inomoški delavec Holzhammer „po hudomušnosti usode sodrug iz veri zveste in v veri krepke tirolske dežele," kot je resno pripomnil dunajski socijalni demokrat Pokorny. Iz Holzhammerjevega poročila posnemamo po stenografičnem zapisniku to-le:

„V naši sedanji šoli gospodari slojevna korist in vsak sloj skuša vsiliti mladini svoja prizadevanja. Da vladajoči sloji priznavajo šoli važnost, dokazuje to, da se vedno razjarjeno boré za vpliv na šolo; tu je vzlasti stranka, ki prisega v Rim, katera ima največji vpliv. Ona pravi, da je cerkev od Boga poklicana vzgojevateljica in učiteljica ljudij, da ima ona jedina vsled milosti, podeljene ji od svetega Duha, v to sposobnost. (Smeh.) Kaj je na tem res, nočemo dalje preiskavati. Le to moremo pripomniti, da s tem ne more biti zadovoljna niti država, ker cerkev hoče vzgojiti iz človeštva neumne, pobožne ovce, ki se potrpežljivo pusté striči, pridno plačujejo Petrov novčič in hodijo na božja pota. (Prav res!) Cerkveni vpliv je zato najhujši, ki se upira našemu teženju."

Holzhammer se je vrhu tega pikro norčeval iz nauka o stvarjenju, iz nadnatornega namena in je zavil svoj govor v znanstven plašč, češ, ko bo znanost prodrla v ljudsko šolo, ne bo treba otrokom verovati, marveč bodo vedeli. Proti koncu svojega poročila je pristavil:

„Vsak, ki ima čut pravičnosti v prsih, bo čutil, da mora na to delovati, da se razširja resnica, in resnica je znanost. Znanost zjedinja in spravlja ljudi, ker govori, da morajo biti vsi ljudje bratje. — — Znanost je tudi resnica in resnica je nravnost, nravnost je pravičnost."

Da umeva Holzhammer z znanostjo samo goli materijalizem, se umeje samo po sebi. Tega seveda ne pove, da nobena trditev ni tako protivna človeškemu umu, nobena tako neznanstvena, tako nesmiselna, kot materijalizem. Zato se ne meni, da ravno znanost dokazuje bivanje najvišjega bitja, duhovnost človekove duše, njegovo slobodo in da znanost zahteva, naj posamnik in družba vredi pred vsem prav svoje razmerje z Bogom. Tega ne omenja, da znanost zahteva, da se mora tedaj, kedar natorne vzroke absolutno presega kak pojem, spoznati nadnatorna moč in da tisti, ki je oborožen s tako nadnatorno močjo, govori brezdvojbeno resnico, ko čudovite pojave navaja kot dokaz svojega višjega poslanstva.

Še določnejše nego Holzhammer sta govorila Pokorny in Resel. Prvi je dejal: „Nam je vsejedno, če znajo naši otroci prav pobožno moliti očenaš ali cesarsko pesem lepo zapeti, mi hočemo, da se tako vzgojé naši otroci, da pridejo v njihove glave pojmi človeške ljubezni in prava. — Napake, ki jih ima novodobna šola, skušamo nekoliko odstraniti z vzgojo, katero podajemo odraščenim delavcem v svojih društvih, toda vkljub vsemu trudu se nam to le malo posreči. Tako težko je izrovati iz delavskih glav predsodke, ki so se jim vcepili kot otrokom. Zato je pa potrebno, da vedno izjavljamo, kakšno vrednost pripisujemo omiki in kako škodljiv se nam zdi cerkveni vpliv na šolo. Jedno sredstvo je, da se odtrgamo cerkvenemu vplivu in to bi sodrugom priporočal." (Dobro! Dobro!)

Te besede spričujejo: 1. V socijalno-demokratičnih društvih se skuša pred vsem iztrgati versko prepričanje. 2. To ne gre posebno lahko izpod rok. No, to skušamo tudi sami. V Zagorju n. pr. je velika večina delavcev v socijalno-demokratičnem taboru in vender se dozdaj, hvala Bogu, delavci še vedno vdeležujejo cerkvenega življenja. Načeta je sicer njihova vera že zelo, a zamorjena še ni.

Sredstvo, ki je je priporočal Holzhammer, je proglašenje brezkonfesijstva. Vsakdo se namreč v naši državi lahko oglasi pri svojem okrajnem glavarstvu, da izstopa iz svoje dotedanje verske družbe in če se ne oglasi k nobeni drugi, je brez konfesije „Confessionslos". Resel je Pokornyjevo misel še določnejše izrazil, rekoč: „Če je Pokorny omenjal brezkonfesijstvo, bi to jaz vsakemu polagal na srce. Tudi nas štejejo k tistim, ki smo bili versko vzgojeni, da si pripadamo le po imenu cerkvi".

To je jasna beseda; dostavljamo ji le to, da se je marsikje mej socijalnimi demokrati res začela agitacija v tem smislu. Imeli smo v rokah že več listov in brošuric, kjer je natančno popisano, kako se mora naznaniti gosposki izstop iz cerkve. Holzhammer je sam Reslu odgovarjal, da je v sedanjih razmerah to marsikje težko mogoče, ker bi otroci tacih starišev v šoli preveč imeli prestati. Grosse, dunajski „sodrug" je dejal, da je odvisno od krepke volje brezverskih starišev, da se njihovim otrokom ne zgodi nobena krivica. Pristavil je: „O načinu, kako morete odtrgati svoje otroke pouku iz krščanskega nauka, vas opozarjam na zakon dne 25. aprila 1868, ki pomaga v to; po njem se ne morejo siliti otroci tistih starišev, ki so izstopili pred njihovim 7. letom iz cerkvene družbe, da bi se vdeleževali verskega pouka. Po tem navodilu se ravnajte in delajte!"

Samo zaslepljena neumnost ali pa hinavska zlobnost more torej tajiti socijalno-demokratične namene glede na vero. „Religija je zasebna stvar" ima pri socijalnih demokratih jedino ta-le pomen: „Bojujmo se z vsemi možnimi sredstvi proti Bogu,

LISTEK.

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevenšek.

(Dalje.)

Ako kdo izmej Kafrov umre, njegovi rojaki smrt prikrivajo in zelo skrbe, da nikdo ne zve, kje da je mrlič pokopan, kajti po njih mislih nosi vsakdo smrt s seboj, ki je bil navzoč pri umirajočem ali umrlem. Imajo tudi prazno vero, da je vsake bolezni in smrti kdo drug kriv; da pa tega dobodo, vprašali so čarovnika in so bili o resničnosti njegovih besedij tako prepričani, da so človeka, katerega jim je čarovnik kot tacega zaznamoval, takoj spravili spod nog. — Tako je bilo nekdaj in je še dandanes, le še mnogo slabše je. Imajo tudi druge, manj nevarne, pa bolj abotne vraže. Ako so hoteli kaj s prisego potrditi, vzeli so malo prsti ali pa živega pepela na roko in so vprašanje zanikali ali pa mu pritrdili, pa to le vse po posebnem načinu, po katerem so prst ali pepel na tla spihali. — Še bolj slovesna je bila druga prisega. Tisti, ki je prisegal, pokleknil je pred bojnim bobnom kraljevim, položil roko na boben in mu govoril, kakor bi bil boben živo, pametno in čuteče bitje: „Prisiljen sem s to prisego priznati, da sem to in to pregreho, katere me dolžijo, naredil (ali da nisem naredil). Ako sem kriv, tedaj me zmečkaj, ako sem pa nedolžen, ne pusti, da bi se mi kaj žalega pripetilo." Potem je še jedenkrat roko položil na boben, ga poljubil in vstal. Vera teh divjakov v moč bobna je bila tako velika, da so bili za trdno prepričani, da mora kriva prisega biti koj kaznovana.

Drugi rodovi, ki so prišli z mohamedanci v dotiko, častili so božanstvo, katero so imenovali „Mosib". Ne vem pa, kako da so tega boga častili.

K temu ljudstvu je prišel Silveira, in ker je imel priporočilno pismo od indijskega podkralja, so ga jako prijazno vsprejeli in ga bogato, posebno s slonovino bogato obdarovali. Sicer pa je trpel veliko pomanjkanje. Hudo ga je trla mrzlica, pa ni imel odeje, da bi se pokril, niti ničesar, na kar bi se vlegel, ampak na goli zemlji je ležal. Ko je nekoliko okreval, podučeval je kraljevo družino in najodličnejše prvake. Čez šest mesecev krstil je potem kralja in sicer na ime Konstantina, njegova žena pa je portugalski kraljici na čast dobila ime Katarina. Tudi princi in princezinje so dobili slavna imena. Kmalu pa se je povrnil Silveira v Mozambique, da se pripravi za potovanje v Monomotapa. Še istega leta 1560 stopil je na ladijo, da bi po reki Zambesija prišel v notranje pokrajine. Moral je tu prestati velik vihar, ki mu pa ni napravil nikake škode. Ko je prišel do ustja omenjene reke, napravil je na obrežju altar in slovesno daroval sv. daritev. Solnce pa je tako pripekalo, da je vroči pesek žgal ljudi, ki so bili pri sv. maši, skozi obutev v noge in so se Silveiru na glavi spustili mehurji zaradi velike vročine. Jadrali so po reki dalje do Sena. Silveira je sklenil 100 milj dolgo pot do glavnega mesta države Monomotapa peš prehoditi, z oltarnim kamnom in ostalo mašno pripravo na hrbtu. Često je moral bresti skozi kako reko in pri tem je držal svoj tovor nad glavo, ako pa je moral celo plavati, je mašno orodje spravil v prsteno posodo, katero je pred seboj potiskal. — To niso bile male težave, a srečno jih je premagal in prišel v glavno mesto, katerega imena pa nisem mogel v nobenem poročilu zvedeti.

(Dalje sledi.)

veri in religiji, dokler popolnoma ne zmagajo naša materijalistična načela!"

Iz naših podatkov pa tudi vsak lahko spozna, kako potreben je veden boj proti socijalni demokraciji. Naša dolžnost je pojasnovati ljudstvu, kaj je ta židovska zalega, od kod izvira, kaj uči in kam vodi in pri tem moramo vzlasti glede na vprašanje o veri strgati ji krinko raz lice. Kedor se bori proti socijalni demokraciji, se bori za najsvetejše blagre človeškega rodu, — za jedino stalne vzore, za neobhodno potrebne stebre človeškega obstanka. Nikakor ne smemo čakati, da bi se socijalno demokratični strup že razlezel mej ljudstvom, marveč udušiti ga moramo brž, ko ga opazimo. S tem bomo storili največje dobro delo Bogu v čast in ljubljenemu narodu v neizmerno korist.

Obsodba liberalizma.

(Dalje.)

Katoliška cerkev.

„Jedinorojeni Sin Božji je ustanovil družbo na zemlji, katera se imenuje cerkev; izročil ji je vzvišeno božanstveno oblast, katero naj izvršuje skozi vse vekove, isto oblast, katero ima on sam od Očeta. „Kakor je mene poslal Oče, tako tudi jaz vas pošljem" (Jan. 20, 21.) — Kakor je toraj Jezus Kristus prišel na svet, da ljudje „imajo življenje in obilnejše imajo" (Jan. 10, 10.), tako ima cerkev namen, da izveliča ljudi: zato je njena narava taka, da obsega vesoljni človeški rod in je ne omejuje noben prostor in noben čas. „Oznanujte evangelij vsem stvarem!" (Mark. 16, 15.) — Tej tako velikanski množici ljudij je Bog sam postavil predstojnike, kateri jo naj vladajo z oblastjo:[1]) hotel je, da naj bo med temi jeden poglavar, največji in najodločilnejši učitelj resnice, kateremu je izročil ključe nebeškega kraljestva. (Mat. 16, 19.)

„Dasi je ta družba sostavljena iz ljudij, kakor državna družba, je vendar nadnaravna in duhovna zaradi posebnega namena in zaradi sredstev, s katerimi doseza ta namen: zato je različna od države, in kar je najbolj važno: cerkev je družba, po svoji naravi in po pravicah popolna, ker ima po volji in dobroti svojega vstanovitelja v sebi sami in po sebi sami vse pripomočke, katere rabi, da deluje in se ohranjuje. Kakor je namen, za katerega deluje cerkev, najvišji, tako je cerkvena oblast med vsemi najvišja, in se ne sme ceniti, nižja nego država, ali državni oblasti kakorkoli podvržena. Kristus je dal svojim apostolom oblast, da slobodno odločujejo o svetih stvareh; in dodal jim je oblast, dajati postave v pravem pomenu besede sodno in kaznovalno oblastjo: „Učite jih izpolnovati vse, karkoli sem vam zapovedal!" (Mat. 28, 20.) „Ako jih ne posluša, povej cerkvi!" (Mat. 18, 17.) „Pripravljeni, maščevati se nad vsako nepokorščino". (2. Kor. 10, 6.)

„Voditeljica k nebesom ljudem torej ne sme biti država, ampak cerkev; njej je dana od Boga dolžnost, da sama gleda na to in določuje, kaj da je v zvezi z vero; učiti mora vse narode, da krščanstvo razširi, kakor daleč le more; kratko: vladati mora vernike slobodno in brez ovir po lastni razsodbi.

„Nikdar ni opustila cerkev, prisvajati si to popolno in čisto neodvisno oblast, zoper katero se bori vladarjem se prilizujoče modroslovje; prvi so se zanjo potegnili apostoli, kateri so odgovorili, ko so jim branili načelniki sinagoge razširjati evangelij: ‚Boga je treba bolj slušati, kakor ljudi' (Dej. ap. 5, 29.) Sveti cerkveni očetje so jo vneto podpirali z dokazi, kadar so nanesle razmere, in rimski papeži so jo vedno branili z neuklonljivo trdnostjo duha zoper napadovalce.

„Z besedo in z dejanjem so ji potrdili to veljavo tudi vladarji držav sami, kateri so bili navajeni, občevati s cerkvijo kot z najvišjo postavno oblastjo, kader so ž njo sklepali nagodbe, reševali politične opravke, pošiljali ji svoje in sprejemali njene poslance ali imeli drugače opraviti ž njo.[2])

„Jezus Kristus je prorokoval, da bo od njega ustanovljena družba isto preganjanje in sovraštvo trpela, katero je pretrpel prej on sam; zgodilo se bo, da jih mnogo ne bo moglo priti do sreče, katero jim je pripravila njegova dobrotljivost. Zato ni hotel vzgojiti samo učencev svojega nauka, ampak te same je zvezal v družbo in zjedinil v jedno telo, katero je cerkev (Kol. 1, 24), on pa je glava. Življenje Jezusa Kristusa oživlja torej celo telo, hrani in vzdržuje posamezne ude, drži jih skupaj, da so zvezani med seboj in vrejeni za isti namen, dasi je različno delovanje raznih udov, kakor imamo v jednem telesu mnogo udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila, tako nas je mnogo jedno telo v Kristusu, sleherni pa smo drug drugega udje. (Rimlj. 12. 4, 5.) Zato cerkev ni samo popolna družba in višja od vsake druge, ampak ima od svojega ustanovitelja dano nalogo, da se mora za blagor človeškega rodu bojevati, kakor zvrščena vojskina truma." (Vis. pes. 6, 9.)[3])

„Ta vredba in sestava cerkve se ne more na nikak način izpremeniti; še manj je dovoljeno, da bi vsak živel po lastni volji ali se boril na tak način, kakoršen njemu ugaja; zakaj oni raztresa in ne zbira, kateri ne zbira s cerkvijo in z Jezusom Kristusom (Luk. 11, 23.) Popolnoma resnično je, da se bojuje zoper Boga, kateri se ne bojuje združen z Bogom in s cerkvijo.[4])

Torej cerkev je popolna družba, katera ima čez vernike postavodajalno, sodno in kaznovalno oblast; nasproti sovražnikom svojim pa je zvrščena bojna truma. V tej trumi so poveljniki od Boga postavljeni, vojščaki pa so verniki, kateri se imajo v boju za resnico natanko ravnati po povelju predstojnikov, kakor se spodobi za vojščake.

Kadar bodo „liberalci" tako pisali o cerkvi, ne bo se jim treba pritoževati, da zatirajo škofje njihovo „slobodnjaštvo".

S papeževimi besedami bomo pojasnili nekatere pravice in dolžnosti, katere vežejo vse človeštvo, tudi liberalne lajike, na cerkveno hijerarhijo.

(Dalje sledi.)

[1]) »Deus ipse magistratus assignavit, qui cum potestate praeessent«. Immortale Dei. Ep. Enc. 73.

[2]) Tam. 75.

[3]) „Non modo perfecta societas Eccl. est, et alia qualibet societate longe praestantior, sed hoc ei est inditum ab Auctore suo, ut debeat pro salute generis humani contendere ut castrorum acies ordinata." Sapientiae christianae. Ep. Enc. 295.

[4]) „Ista rei christianae compositio conformatioque mutari nullo modo potest: nec magis vivere arbitratu suo cuiquam licet, aut eam quae sibi libeat, decertandi rationem consectari: propterea quod dissipat, qui cum Eccl. et J. Chr. non colligit, verissimeque contra Deum contendunt, quicumque non cum ipso Ecclesiaque contendunt." Tam. 296.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. junija.

Poslanska zbornica. Liberalna večina našega državnega zbora je prešla iz malega obrta v tovarniško podjetje. Vsak dan se reši najmanj jeden zakon, ako se pa vrši poleg tega še večerna seja, tedaj se rešita dva ali še celo trije zakoni. Ako bi šlo celo leto tako dalje, potem bi postali avstrijski zakoniki obsežni jednako angleškim. Naglost pa ni bila še nikdar dobra, in tako tudi v tem slučaju ne more biti, kajti zakoni sklenjeni v taki naglici, ne morejo ustrezati splošnim zahtevam. Domovinski zakon, ki je za konečni red v zmešnjavah domovinske pravice tako nujno potreben, se je odložil na poznejši čas, akoravno so ljudski zastopniki glasno zahtevali, naj se spravi na dnevni red. Ker pa židovski kapitalisti od tega zakona ne pričakujejo nikakih koristi, so sklenili, da se mesto tega obravnava raje zakon glede povišanja davka na sladkor in sladornih premij. Poslanci, kar se jih ne vdeležuje delegacijskega posvetovanja v Budimpešti, morajo počakati do prihodnje sobote na Dunaju, da dovolijo sladkornim baronom še nove štiri milijone, da bodo lažje izvažali sladkorne izdelke v inozemlje in jih doma podražili za ogromno svoto. Tako skrbi sedanja liberalna kapitalistična večina za blagor prebivalstva, in toraj ni čuda, da vsi krogi komaj čakajo trenutka, ko sedanjim „ljudskim" zastopnikom poteče delavna doba.

Dr. Šamánek pred svojimi volilci. Nedavno je sklical dr. Šamánek na Sofijin otok svoje volilce, da jim poroča o svojem delovanju v državnem zboru. Shod je bil jako slabo obiskan, tako da je moral gospod poslanec svoje začudenje nad tem izraziti. Iz njegovega govora podajamo nekatere stavke: „Skusil sem mnogo neprijetnosti radi zvestobe k opoziciji, da, prišlo je celo do tega, da sem hotel mandat odložiti, ker mi ni bila všeč dosedanja taktika in mi je bilo žal za čas." O Badeniju pravi: „Grof Badeni zna nas dobro za nos voditi. Iz početka smo mislili, da mu smemo vendar zaupati, ali nekaj naših smo spoznali, da je mnogo nevarnejši, kot njegov prednik knez Windischgrätz. Toda mi se mu nismo postavili tako, kakor je bilo želeti. Kaj je provzročilo, da smo mu toliko zaupali? Poglavitno je, da se je znal nam z raznimi sredstvi prikupiti." O svoji stranki pové: „Prijateljska zveza, ki je bila med nami, je porušena. Zoper one, ki niso z nami, se ne da nič početi; njih nazori zaidejo sami. Oni gospodje spoznajo, da ne moremo od Badenija nič pričakovati. Naša taktika ni bila prava, tudi je nismo naredili po svojem programu. Nismo zjedinjeni in posledica tega je, da ne vé večina tovarišev, kako zahtevati državno pravo." Govor Šamánekov je v obče skesana izpoved: prepušča svojim volilcem, ali naj še ostane poslanec, pravi, da treba stališče spremeniti in obsoja nekatere svoje tovariše. Znano je bilo že zdavnaj, da se nahaja med mladočeškimi delegati mnogo mož, o katerih se je Vrchlicky izrazil, da jim tiči njih mali Aleksander na hrbtu. Želijo in hrepenijo po prijaznosti ministrovi, udeležiti se dvornega obeda in če ni drugače, zasesti ministerski stol, kakor je sam o sebi izdal dr. Herold. Poleg tega se nahajajo tukaj možje à la Rašín, Purghart, ki ne bodo nobenega za svojo stranko naudušili. Grof Badeni je šel zvito nad Mladočehe: najpreje je preiskal srce in ledje Eimovo, klical ga je osebno k razgovorom in gospod Eim, misleč, da bode vse svoje somišljenike vodil, je „sviral" v „Nar. Listih", kakor je Badeni hotel. Za njim so prišli na vrsto Herold, Kaizl, Pacák, Stránsky, vsakemu je rekel nekaj prijetnega in preden se je kdo nadejal, imel je „rjoveče leve" privezane na svoj stol. Zviti gospod Eim pa, da ne zapazi češki narod, kam so prav za prav Mladočehi prišli, je potem trdil v „Nar. L.", da vpelje Badeni češčino kot občevalni jezik pri državnih uradih. Vpelje, posebno zdaj, ko so mu sedli na limanice pri volilni reformi. Tako tedaj, kar se je o mladočeških poslancih šepetalo, je resnica, potrdil jo je Šamánek sam. Ni čuda, da sta se na shodu izrazila Lehky: „Opažamo v zadnji dobi, da govori vsak opozicijski poslanec pred svojimi volilci, da mora svoje stališče spremeniti. Vsaka stranka mora biti resna. Naši poslanci se pusté voliti v znamenju radikalizma, da jemljejo desetgoldinarske dijete . ." (radi hruma ne more več govoriti) — in Klíma: „Njih vedenje je zoperno, nasprotno, je glumarstvo." Dr. Šamaneku se je izrazila zaupnica — je še nekaj možatosti v njem, da vpraša poprej svoje volilce, preden zasuče plašč po novem vetru.

Ogerska slavnost. Včeraj so slavnosti na Ogerskem dosegle svoj vrhunec, ker so Ogri praznovali ob jednem obletnico kronanja presvetlega vladarja kraljem ogerskim. Zbranih je v Budimpešti v krogu cesarjevem 12 nadvojvod, cesaričinja Štefanija in več nadvojvodinj. Po slavnostni seji po 3. uri popoludne se je vladarju poklonila v kraljevi palači deputacija obeh zbornic. Vladarja je v daljšem govoru nagovoril predsednik Szilágyi v imenu „ogerskega naroda", povdarjajoč celokupnost ogerske države, ki se razvija in napreduje pod vladarstvom dobrotljivega sedanjega vladarja. — Njegovo veličanstvo odgovorja mej drugim, da more biti ogerska država le tedaj močna in srečna, ako je zvesta svojemu kralju in veri in ako so vsi narodi pod ogersko krono jedini in složni med sabo. Zgodovina pa priča, da mora biti dežela hvaležna tudi onim sosedom in narodom, ki so se dolga stoletja bojevali za prostost dežele. Moja želja je, pravi vladar, da trdna ostane zveza med obema državnima polovicama, da se obe polovici spominjata ne le svojih pravic, ampak tudi svojih dolžnostij. Moja želja je, da ne preneha nikdar ljubezen do kralja in domovine, ki naj uživa blagoslov miru ter se trezno in mirno razvija državno življenje. V to pomagaj Bog! Nato so kraljevske insignije zopet odnesli slovesno na določeni prostor. Cesar je pomilostil 149 kaznjencev.

Volilni zakon za Švedijo in Norvegijo se je rešil v minulem tednu v obeh zbornicah. Volilno pravico dobe vsi moški, ki so v zadnjem letu plačali kakoršenkoli davek v državno ali občinsko blagajno in ki so najmanj dve leti stalno prebivali v jedni in isti občini. Brez volilne pravice so toraj taki, ki ne plačujejo nikakega davka, in posli.

Reforme za Makedonijo. Po poročilu iz Carigrada se pripravlja turška vlada na izvršitev potrjenih preosnov za Makedonijo. Odposlanik drenopoljskega valija biva že nekoliko dnij v turškem glavnem mestu ter se peča s to zadevo. Drenopolj-

ski uradni list piše, da se je v tem vilajetu že pričelo z reformami. Nekaj že omenjenih preosnov se je že uveljavilo in trdi se, da ne bode predolgo časa minulo, da se izvedo vse navedene določbe. Da jim vse preosnove ne bodo mnogo koristile, je splošno znano, kajti od „možnosti“ in „najkrajšega časa“ ni mnogo pričakovati.

Vmeščenje ljubljanskega župana.

Točno ob 11. uri otvori c. kr. dvorni svetnik Schemerl slavnost, naznanjajoč, da je Njega c. kr. ap. Veličanstvo presvitli cesar potrdilo izvolitev g. Iv. Hribarja ljubljanskim županom. Na to pojasni v slovensko-nemškem govoru dolžnosti župana, katere so sosebno z ozirom na grozno nesrečo, ki je zadela Ljubljano lansko leto, izvanredno velike, in da bo c. kr. vlada vedno blagohotno podpirala delovanje občinskega sveta.

Sosebno omenja besede, iz govora novoizvoljenega g. župana, koj po izvolitvi v občinskem svetu, da bo on tudi vedno pravičen manjšini, to je Nemcem v Ljubljani. Da se doseže to, kar gotovo vsi želijo, v to pomozi Bog! Na to vršila se je zaprisega. Župan g. J. Hribar v svojem slovensko-nemškem odgovoru prosi najpoprej g. zastopnika c. kr. vlade, da blagoizvoli sporočiti Njega Veličanstvu najudanejšo zahvalo za njegovo milostno potrditev. Svest si je svoje težavne naloge, ki ga čaka, prinesel je seboj dobro voljo, a vse to ne pomaga nič, ako nima podpore pri svojih tovariših. S politiko se občinski svet itak nima pečati, čakajo ga le gospodarska dela, in teh je dovelj.

Na rešitev čaka regulacija mesta, pokrite tržne lope, kanalizacija, nabrežja, novi mostovi, obrtna strokovna in višja dekliška šola, kar upa izvršiti z modro finančno operacijo in pa s pomočjo vlade, ki ni bila kakor uči zgodovina, včasih poprej naklonjena naši beli Ljubljani, in je bilo naše mesto nekaka pastorka mej drugimi deželnimi stolnimi mesti. Dokaz, da so ti časi minuli, je očetovska skrb g. dež. predsednika za naše mesto in deželo.

Kar zadene manjšine našega prebivalstva (v nemškem jeziku) bo on stal vedno na stališču pravičnosti in ne bo nikdar trpel, da se bo nemški manjšini godila kaka krivica. Pozabil pa nikdar ne bo, da je Ljubljana v svoji večini slovenska. Gospode občinske svetovalce zagotavlja, da bo on delal po svoji najboljši moči, a včasih vendar ne zadene vedno pravo. Zaradi tega jih v prvi vrsti prosi njih podpore, potem pa, da naj mu vedno odkrito povedó svoje mnenje in da mu naj nikdar ne prizanašajo. Če mislijo, da on ni kos svoji nalogi, naj mu odkrito povedó in položil bode dostojanstvo v vrednejše roke. Če bodo ta načela skupnega delovanja prevladala, dosegel se bo smoter preljubljenega našega vladarja „viribus unitis“. S trikratnim „slava“-klicem sklene gospod župan svoj govor.

Načelnik magistratnega urada, prvi svetnik gospod Vončina, pozdravi gospoda župana v imenu mestnih uradnikov, na kar ta odgovori, da on ne pride kot strogi načelnik v mestno hišo, nego kot očetovski prijatelj.

Pozdravi še požarno brambo, zagotavljajoč, da je on vedno cenil važni pomen požarne brambe v Ljubljani in da bo pospeševal njen razvoj.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. junija.

(**O pogrebu † kanonika Kluna**) tudi danes še ne moremo nič določnega sporočiti. Stolni kapitelj je sicer nemudoma poslal v Budapešto g. Doberleta, da vse potrebno oskrbi in prej ko mogoče pripelje truplo pokojnega kanonika v Ljubljano, toda do pete ure danes še nismo dobili nobenega poročila. Najbrže, da bo pogreb v četrtek popoldne.

(**† Župnik Leopold Gestrin.**) Umrl je danes zjutraj ob ½2. uri visokočastiti gospod Leopold Gestrin, župnik v pokoju v Leonišču v Ljubljani. Rajni gospod je bil rojen 13. novembra 1825 v Ljubljani in je bil 31. julija 1849 v mašnika posvečen. Služboval je vzlasti dolgo časa kot župnik v Št. Jurju pod Kumom. Sedaj je živel že več let v pokoju. V soboto ga je bolezen huje napadla. Prejel je svete zakramente za umirajoče in potem je tri dni mirno in potrpežljivo prenašal hude bolečine. Sinoči proti 7. uri se je začel smrtni boj in proti jutru je izdihnil svojo blago dušo.

(**Že nad 300 let sta v grobu, pa še nimata miru**), kranjska junaka iz slavne rodbine Scheyer, katerih grobna spomenika sta bila do pred kratkem vzidana na severni strani stolne cerkve v Ljubljani. Oba spomenika ležita sedaj v blatu in nesnagi mej stavbenim gradivom poleg cerkve, ter imata dosti časa premišljevati, kaj je kranjska hvaležnost in kranjski — vandalizem. — Tako zadnji „Narod“ v svoji gorečnosti za kranjsko zgodovino in v svoji jezi nad kranjskimi „klerikalci“. Da mu vsaj nekoliko pomirimo razdražene živce, naj povemo, da je za omenjena spomenika že odločen prostor v Rudolfinumu, kjer bosta veliko varneje shranjena nego v cerkvenem zidu. Da se pa spomenika še sedaj nista mogla odpeljati v Rudolfinum, krivo je le obilno stavbeno gradivo okoli cerkve, katero brani, da se spomenika ne moreta na težak voz naložiti. — „Narod“ se je tedaj po stari navadi zopet prav nerodno — zaletel. Habeat!

(**Namesto venca**) na grob kanonika Kluna daroval je prof. vodja dr. Jos. Lesar za katoliški sklad 10 gld.

(**Za dijaško kuhinjo**) nam je izročil g. Emilji Guttman, c. kr. finančne prokurature pristav, 5 gld. mesto venca na krsto nepozabnega sošolca in prijatelja preč. gosp. kanonika Kluna.

(**Za spomenik † monsign. Jerana.**) Neimenovana 30 kr. — Č. gosp. L. Krištofič, župnik v Kovorju 2 gld. — Č. g. Fr. Tavčar, kurat pri Sv. Joštu 2 gld. — Č. g. Franc Bohinc, župnik v Križih pri Tržiču 2 gld. — Č. g. Blaž Petrič, župnik v Velesovem 1 gld.

(**Namesto venca**) na grob kanonika Kluna nam je izročil deželni primarij dr. V. Gregorič 5 gld., za Jeranovo dijaško mizo in 5 gld. za velikovško šolo.

(**Iz Vipave**) 8. junija. Danes dopoldne so šli nekateri otroci iz Dolenj iskat gnjezda v grmovje, kar eden strašno zaupije in odskoči. Na rogovilasti topoli vidi viseti mrtvo truplo. Bežé pravit domu in kmalo se na okoli zve, da ne daleč od romarske cerkve v Logu se je obesil tuji človek. Ljudje iz Budanj so ga spoznali, kot prodajalca podob in knjižic, ki je še v petek popoldne in soboto prodajal svojo robo. Najbrž je bil od tam namenjen proti Planini. Kaj ga je sredi pota pripravilo do sklepa se obesiti, do sedaj še nobeden ne ve. Svojo robo je pustil poleg topole, za vejo zadrgnil pas in se obesil s tanko vrvico. Sodi se, da je bil blizo italijanske meje doma.

(**Svarilo.**) V Ljubljani, posebno okolu kolodvora in po nekaterih gostilnah se vrši velik lov na izseljence, odkar je v Ljubljani dobil nek človek privilegij ali koncesijo ljudi sleparíti, begati in jih izročati zloglasnemu milijonarju in agentu M. v Bremenu. V Ljubljani in sploh po Kranjskem so postale osobe dvomljivega značaja agentje ali ljudilovci, ter razne, malopoučene slovenske izseljence sleparijo, ali k izseljevanju prigovarjajo, obečajoč jim dobro delo in visoko plačo, samo da zaslužijo visoke komisije, delavske razmere v Ameriki pa tako malo poznajo, kakor slepec barve. Zgodilo se je že, da so ljudje hoteli čez Basel-Havre, s francosko družbo, katera je najboljša za Slovence in Hrvate, imeli so ti v Ameriki kupljene liste, a v Ljubljani so jih presleparili, da so za nič, in jih v Bremen silili v žrelo pogoltnega agenta, to pa zgolj iz koristolovstva za petak, ne jemljejo pa v poštev, da ubozega izseljenca hudo oškodujejo in od dobre vožnje odpravijo. Dokler ni bilo v Ljubljani koncesijoniranega ljudolovca, se niso take stvari godile in ljudje sem došli se zelo pritožujejo o skubljenju od Ljubljane do New-Yorka. Slavno deželno vlado Kranjsko in policijo ljubljansko prosimo v interesu slovenskih itak usmiljenja vrednih izseljencev, da naj tem sleparjem energično na prste stopi; raje naj lovi tata, nego onega, ki kliče: „Primite ga!“ Odločno smo sedaj zoper naseljevanje v Zjedinjene države; pri nas je delo in zaslužek preveč odvisen od politike. V jeseni imamo volitev predsednika Zjedinjenih držav, stranke kričé: „Varstvena carina! Zlata veljava!“ Druga zopet: „Proč s protekcijo! sloboduo kovanje srebrnega denarja!“ Vse te zmešnjave čuti manjše ljudstvo, kakor mali trgovci, obrtniki in delavci. Dokler ni gotovosti v politiki, preneha ves promet in trgovina, tovarne zapró, po rudnikih počivajo, kredita ni, slabeja podjetja bankrotirajo, na milijone delavcev in njih družin pa pomanjkanje trpi. Slovenci ne v Ameriko, dokler se ne zjasni politično obzorje; ne poslušajte agentov, katerim ni druzega mar, da iz izseljencev denar zvabijo, za delavske razmere pa prav nič ne vedó. — New York, 27. maja 1896. — Fran Sakser, vrednik slovenskega lista „Glas Naroda“.

(**Nove cerkvene skladbe.**) V kratkem so prišle na svitlo „Cerkvene pesmi“ za mešani in moški zbor. K blagoslovu, Materi božji, pridigi in obhajilu zložil Dragotin Brvar, mestni orgljavec v Celji. — Pesmi so lahke in v cerkvenem duhu zložene, zato bodo vgajale našemu ljudstvu na slovenski zemlji in tudi manj izvežbanemu orgljavcu ne bodo preglavice delale, ter si bode vsak par napak lahko popravil. Cena zvezku je 70 kr. Ceciljanec.

Društva.

(Velika vrtna veselica) pevskega društva „Slavec“ preložila se je na nedeljo dne 14. t. m., to pa vsled tega, ker je nekoliko pred začetkom začelo jako deževati. Vršila se pa bode z vsem prvotnim vsporedom.

(Pevsko društvo „Slavec“) vabi gospode pevce, da se polnoštevilno udeležé današnje pevske vaje za zbore žalostinke pri pogrebu svojega umrlega podpornega člana, državnega in deželnega poslanca g. K. Kluna.

(Pri kmetijski podružnici Krški) vršil se bode pouk o zelenem cepljenji ameriških trt dne 15., 16., 17. in 18. junija. Pristop k pouku je vsakemu prost; udeležiti se pa morajo pouka vsi tisti vinogradniki, ki dobe lestos od veleslavne kranjske hranilnice dovoljeno podporo. Te dni se bode tudi delil II. obrok dovoljene podpore in sicer: v ponedeljek, dne 15. junija vinogradnikom far Krško in sv. Duh, v torek, dne 16. junija vinogradnikom fare Leskovec, v sredo, dne 17. junija vinogradnikom fare Raka in v četrtek, dne 18. junija vinogradnikom far Bučka, Cerklje in Studenec.

(Mestna hranilnica v Novem Mestu.) V mesecu maju 1896 je 132 strank vložilo 22.535 gld. 13 kr., 70 strank vzdignilo 13.133 gld. 20 kr., torej več vložilo 9.401 gld. 93 kr., 22. strankam se je izplačalo 18.480 gld., stanje vlog 258.273 gld. 81 kr., denarni promet 84.034 gld. 58 kr.

(„Celjsko pevsko društvo“.) Vabilo na veliko pevsko slavnost, katero priredi „Celjsko pevsko društvo“ dne 14. junija 1896 na vrtu hotela „Pri kroni“ s sledečim vsporedom. a) 1. A. Nedved: Avstrija moja, moški zbor. 2. F. S. Vilhar: Ne vdajmo se, moški zbor. 3. Tamburanje, izvaja tamburaški zbor „Celjskega Sokola“. 4. F. S. Vilhar: Naša zvezda, moški zbor. 5. I. slovenski cirkus, nastop klovnov z raznimi burkami. Nastop telovadcev v akrobatskih kostumih na drogu. 6. Tamburanje. 7. A. Foerster: Sokolska, moški zbor. 8. H. Volarič: Novinci, moški zbor. 9. Tamburanje. 10. Novost! Razne opice iz Kameruna. 11. F. S. Vilhar: Domovini, mešan zbor. 12. K. Bervar: Usmev, mešan zbor. b) 13. Prosta zabava, pri kateri svira popolna Šmarska godba. — Začetek točno ob 6. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 50 kr., za rodbine 1 gld. 50 kr. Opomba. Za slučaj neugodnega vremena vrši se slavnost na verandi. K prav mnogobrojni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami.

Radovljica, 9. junija. O smrti prečastitega, preblagega gospoda kanonika Karola Kluna, voditelja katoliške narodne stranke, izražam v svojem in gospodov duhovnikov radovljiške dekanije imenu najsrčneje sožalje.

J. Novak, dekan.

Celovec, 9. junija. Močno nas je iznenadila tužna vest o smrti prezaslužnega in prečastitega gospoda kanonika Kluna, našega dobrotnika in vzornega ter neustrašenega zagovornika pravic koroških Slovencev. Izrekamo tem potom svoje iskreno sožalje nad bridko izgubo in prosimo Boga, da mu da za dobrote, koje je nam skazoval, zasluženo plačilo na onem svetu. Naj počiva v miru! Odbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Dunaj, 9. junija. (Seja budgetnega odseka avstrijske delegacije.) Minister Goluhowski je danes v odseku govoril o vspehih vnanje politike avstrijske. Povdarjal je velike

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurznem listu zaznamovanih menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

nerede v Macedoniji in v Mali Aziji, ki so našli odmev tudi v Bolgariji. Po inicijativi avstrijski so se stvari vsaj deloma poravnale. Žal, da Turčija ni nič storila za zboljšanje razmer in vsled tega so nastale nedavno znane grozovitosti. Vsled tega so morale zopet velevlasti posredovati, a se niso mogle dogovoriti gledé sredstev. Zato je odločno nastopil avstrijski kabinet ter dosegel tudi v v tem oziru sporazumljenje mej velevlastmi. Zato smemo zahtevati od Turčije kot znak hvaležnosti, da v pokrajinah vredi zdrave upravne razmere, ker sicer tudi najboljšim prijateljem Turčije ne bo mogoče obvarovarovati pred propadom. Nadalje minister izjavlja, da je trozveza trdna in neomajana. Tudi z Rusijo živimo v prijateljskih razmerah, in dokler Rusija hodi po tej poti, sme biti zagotovljena naše lojalne podpore, ker Avstrija na vzhodu ne želi druzega, kakor da se obstoječe razmere zboljšajo. Tudi z Rumunijo in Srbijo živimo v dobrih razmerah. Tudi s Francosko in Angleško je naše razmerje prijateljsko in nadejati se je, da jednako ostane tudi v prihodnje.

Pariz, 9. junija. Ministerski svet je naklonil 10.000 frankov za ponesrečence v Moskvi.

Carigrad, 9. junija. Včeraj popoludne so napadli roparji iz kopališča v Jelovi se vračajočo sestro dragomana srbskega poslaništva, katero je spremljal jeden mož in neka francozinja. Moža so roparji takoj ubili, spremljevalko pa poslali na dom, z naročilom, da izroče sestro le proti odkupnini 1000 funtov sterlingov. Turška vlada je odredila potrebne korake.

Atene, 9. junija. Predvčeranjim so se spoprijeli kristijani s turško tolpo, katero so popolno premagali ter ji vzeli dva topova in 200 pušk. Padlo je na obeh straneh več mož.

Barcelona, 9. junija. Minulo nedeljo zvečer se je razpočila bomba ravno v trenutku, ko se je vračala procesija z Najsvetejšim v cerkev Santa Maria. Napad je bil namenjen vsekako na duhovščino z Najsvetejšim, po drugih poročilih tudi na generala Despujols, ki je nosil zastavo pred baldahinom. Ubitih je 9, ranjenih pa nad 30 oseb. Razburjenost je velika. Po zločincu se marljivo zasleduje. Več znanih anarhistov je že zaprtih.

Teheran, 9. junija. Včeraj je novi šah zasedel prestol.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so

antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatljici 25 kr., 10 škatljic gld. 2·—. 124 (50—16) 4

Umrli so:

8. junija. Janez Bernard, krčmar, 70 let, Kolodvorske ulice 23, otrpnenje hrbtnega mozga. — Ferdinand Pfeifer, deželni pristav v pok., 68 let, Sv. Petra nasip 65, vodenica.

Tujci.

7. junija.

Pri *Slonu:* Drachsler, Beer, Goldhamer, Etzinger z Dunaja. — Weisenbeck iz Monakovega. — Devetak iz Kobarida. — Weinersheimer iz Ichenhausen-a. — Urbanc, Giberti, Aney, Bubak iz Trsta. — Valenčič iz Trnovega. — Tominz, Bolko iz Gorice. — Kramer iz Zatičine. — Kopper iz Trnovega. — Klein iz Frankobroda.

Pri *Maliču*: Uriel, Holzer, Vinzl z Dunaja. — Blau iz Trsta. -- Löw z Reke. — Windspach iz Senožeč. — Verderber s Kočevske Reke. — Petzolt iz Slov. Bistrice.

Pri *Lloydu:* Astolfi iz Škocjana. — Šarc iz Planine. — Lah iz Loža.

Pri *Bavarskem dvoru*: Madron, Battistella iz Trsta. — Stampler iz Spital-a. — Lechner s Tirolskega. — Pravisani iz Vidna. — Bartelme iz Kočevja.

Pri *Južnem kolodvoru*: Krašavič iz Maribora.

Pri *avstrijskem caru*: Glantschnig, Regenfelder iz Himmelberg-a. — Grah s Svete Gore. — Piškurič iz Ribnika. — Ukmar z Bleda. — Hirschenböck iz Celovca. — Resman iz Begunj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
8	9. zvečer	733·2	15·7	sr. jzah.	jasno	
9	7. zjutraj	732·0	13·8	sr. svzh.	skoro oblč.	2·0
	2. popol.	730·6	16·2	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerajšna temperatura 16·1° in za 0·8° pod normalom.

Zahvala. 426 1—1

Srčno se zahvaljujem vsem onim, ki so dné 6. junija mojega nepozabnega očeta

Jerneja Piskar-ja

spremili k večnemu počitku; ob enem priporočam rajnkega očeta v molitev in blag spomin.

Št. Ožbalt, dné 8. junija 1896.

Janez Piskar, župnik.

Prodaja apna.

Vsakovrstno apno se dobiva po najnižji ceni na drobno in na debelo **na Dunajski šrangi hiš. št. 25.** 427 3—1

„SIČARA“.

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj z 36 litri, cena **33 kron** franco štacija Slavonski Šamac. Naslov: **Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).** (397 33-7)

Ravnokar je izšel v naši zalogi: 379 10-9

Šaljivi Slovenec

zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov,

nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja.

Strani 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg,

knjigarna v Ljubljani.

428 1—1

Tužnim srcem dajemo na znanje, da je naš iskreno ljubljeni brat, svak in stric, visokočastiti gospod

Leopold Gestrin,

umirovljeni župnik,

danes ob ¾ na 2. uro po noči po dolgem in mučnem bolehanji in po sprejemu svetih zakramentov za umirajoče v 71. letu starosti mirno in popolnoma Bogu udan svojo blago dušo izdihnil.

Pogreb pojde v četrtek, dné 11. t. m., ob 4. uri popoldne iz duhovske bolnice „Leoninum“ v Udmatu na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice darovale se bodo v mnozih cerkvah.

Blagega rajncega priporočamo v blag spomin in molitev vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, sosebno pa njegovim bivšim župljanom v Št. Juriju pod Kumom.

V Ljubljani, dné 9. rožnika 1896.

Dr. Karol Gestrin, c. kr. deželnega sodišča svetnik, **Jakob Gestrin,** c. kr. carinski nadoficijal v pok., brata. — **Marija** in **Franja Gestrin,** sestri. — **Ivana Gestrin** roj. **Hočevar,** svakinja. — **Adolf Gestrin,** nečak. — **Franja, Ivanka** in **Ljudevita Gestrin,** nečakinje.

Venci se na željo rajncega hvaležno odklonijo.

Vsled podiranja hiše 423 6—2

v Špitalskih ulicah št. 6

se prične **popolna**

razprodaja manufakturnega blaga

Fr. Petrič-a.

Prodajalo se bode pod tovarniško ceno.

Le kratek čas.

Dunajska borza.

Dné 9. junija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „	20 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „	70 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „	40 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „	80 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98 „	80 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	964 „	— „
Kreditne delnice, 160 gld.	353 „	50 „
London vista	120 „	10 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „	80 „
20 mark	11 „	76 „
20 frankov (napoleondor)	9 „	53½ „
Italijanski bankovci	44 „	60 „
C. kr. cekini	5 „	65 „

Dné 8. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 „	25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 „	80 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 „	75 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 „	— „
Dunavske vravnavne srečke 5%	126 „	25 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „	— „
Posojilo goriškega mesta	112 „	— „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „	50 „
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 „	25 „
Prijoritetne obveznice državne železnice	221 „	50 „
„ „ južne železnice 3%	167 „	80 „
„ „ južne železnice 5%	129 „	75 „
„ „ dolenjskih železnic 4%	99 „	50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld.	50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 „	— „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „	— „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „	— „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „	— „
St. Genóis srečke, 40 gld.	70 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „	— „
Ljubljanske srečke	22 „	75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „	50 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3425 „	— „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	419 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 „	25 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	61 „	— „
Montanska družba avstr. plan.	80 „	80 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 „	— „
Papirnih rubljev 100	127 „	12 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.

Kavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svéti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnic.

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Ivan Rakovec.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.